

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové v právní věci

žalobkyně: **JR Serwetnicki, s.r.o.**, IČO 05458251
sídlem Hlinka 25, 793 99 Hlinka
zastoupená advokátem Mgr. Tomášem Krásným
sídlem Milíčova 1386/8, 702 00 Ostrava

proti

žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**
sídlem Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 10. 2022, č. j. MZP/2022/580/1301

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Vymezení věci

1. Žalobkyně se domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaný potvrdil rozhodnutí České inspekce životního prostředí, Oblastního inspektorátu Ostrava, ze dne 11. 7. 2022, č. j. ČIŽP/49/2022/5777.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

2. Česká inspekce životního prostředí shledala žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku podle § 125a odst. 1 písm. b) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (dále jen „vodní zákon“). Deliktu se dopustila tím, že dne 14. 4. 2022 v době od 9:00 hodin do 10:00 hodin vypouštěla odpadní vody vznikající v objektu Komunitního domu pro seniory v obci Hlinka (dále jen „KODUS“) přes půdní vrstvy pozemku parc. č. 73/1, k. ú. Hlinka, do podzemních vod bez povolení k nakládání s vodami podle § 8 odst. 1 písm. c) vodního zákona. Za tento správní delikt Česká inspekce životního prostředí uložila žalobkyni pokutu ve výši 200 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.

2. Žalobní argumentace

3. Žalobkyně považuje napadené rozhodnutí za nezákonné a navrhl, aby jej soud zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
4. Namítá, že skutkový stav nebyl zjištěn úplně a neodpovídá podkladům, které jsou součástí spisu. K tomu vyložila, že správní orgán shledal její vinu toliko na podkladě protokolu o kontrole a v něm uvedených kontrolních zjištění, která dle názoru žalobkyně nedokládají, že se dopustila vytýkaného jednání (z protokolu plyne, že voda obsažená v jímkách nijak nepřetékala, a nebylo zjištěno, že by jakkoliv jinak unikala). Má za to, že takovým jediným důkazem by protokol mohl být pouze tehdy, pokud by byl skutkový stav mezi účastníky nesporný. V tomto směru odkázala na závěry Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) uvedené v rozsudku ze dne 15. 8. 2018, č. j. 6 As 196/2018-30. Uzavřela, že správní orgány nedostály zásadě materiální pravdy.
5. V dalším žalobním bodu namítá, že správní orgány porušily její právo na spravedlivý proces a právo na obhajobu tím, že ve správním řízení nebylo nařízeno ústní jednání, ač o to požádala a sporovala správním orgánem zjištěný skutkový stav (kontrolní zjištění). Uvedla, že jí byla odepřena možnost provést dokazování důkazy, které navrhla a které by mohly blíže objasnit skutkový stav.
6. V posledním bodě vyjádřila nesouhlas s výší uložené pokuty, pokládá ji za nepřiměřeně vysokou.

3. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout a odkázal na napadené rozhodnutí s tím, že v něm byly vypořádány vznesené námitky, neboť se žalobkyně jimi bránila již ve správním řízení.
8. Ke zjištěnému skutkovému stavu sdělil, že žalobkyně sice v rámci prvoinstančního řízení namítala spornost skutkového stavu, na podporu svého tvrzení však nepředložila žádné konkrétní důkazy. V odporu proti příkazu inspekce toliko navrhla nařízení ústního jednání. Z podání ze dne 12. 5. 2022 vyplývá pouze to, že žalobkyně nesouhlasí s kontrolním zjištěním obsaženým v protokolu o kontrole. S odkazem na usnesení Ústavního soudu ze dne 18. 7. 2002, sp. zn. IV. ÚS 682/2000, uvedl, že pokud účastník řízení popírá skutečnosti uvedené ve veřejné listině (např. protokol o kontrole), je povinen je prokázat, správní orgán mu k tomu však musí dát prostor. Žalobkyně žádné konkrétní důkazy nepředložila, přestože k tomu měla dostatečný prostor. Její odkaz na rozsudek č. j. 6 As 196/2018-30 má žalovaný za nepřipadný.
9. K námitce, že nebylo nařízeno ústní jednání, doplnil, že inspekce umožnila žalobkyni v řízení uplatnit svá práva a ústní jednání by nepřispělo ke zjištění stavu věci. Provedení

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

důkazu svědeckou výpovědí měl za nadbytečné, žalobkyně neozřejmila, co jimi mělo být prokázáno. Nadto navrhované osoby nebyly přítomny odběru vzorků odpadních a podzemních vod, jejich svědectví tak okolnosti tohoto úkonu nemůže objasnit. Zdůraznil, že žalobkyně navrhla výslech svého jednatele, který ze svého postavení nemůže vystupovat jako svědek.

4. Dosavadní průběh

10. Dne 14. 4. 2022 v době od 9:00 hodin do 10:00 hodin provedli pracovníci České inspekce životního prostředí, Oblastního inspektorátu Ostrava, inspekční šetření na pozemku parc. č. 73/1, k. ú. Hlinka. Důvodem k provedení místního šetření a kontroly bylo ověření aktuální situace při nakládání s odpadními vodami vznikajícími v objektu KODUS, jehož vlastníci a provozovatelkou je žalobkyně. Průběh místního šetření a jeho výsledek je zaznamenán v záznamu o úkonech předcházejících kontrole ze dne 20. 4. 2022, rovněž byla pořízena fotodokumentace odebrány vzorky odpadní vody z jímky a podzemní vody z blízké studny (protokol o odběru vzorků vod). Inspekčnímu šetření nebyly přítomny další osoby. Dle záznamu bylo zjištěno, že odpadní vody z objektu KODUS mají být odváděny do bezodtokové jímky na pozemku parc. č. 73/1, k.ú. Hlinka (dále jen „jímka A“), odkud mají být pravidelně vyváženy. Objem jímky A je vzhledem k počtu ubytovaných osob nedostatečný. Okraje jímky A byly uměle navýšené výkopovou zeminou pro zvýšení její kapacity. Vedle jímky A byla pro zvýšení kapacity vykopaná zemní jímka B a zemní jímka C (vykopané rýhy v zemině). V době šetření byly jímka A a jímka B plné a vytvářely lagunu. Bylo taktéž zjištěno, že ve spodní části objektů KODUS se nachází odpadní splašková voda.
11. Dne 19. 4. 2022 bylo žalobkyni oznámeno zahájení kontroly.
12. V protokolu o kontrole ze dne 27. 4. 2022 Česká inspekce životního prostředí dospěla k závěru, že zjištěné skutečnosti považuje za porušení § 38 odst. 5 a § 8 odst. 1 písm. c) vodního zákona. Výsledky inspekčního šetření doplnila o protokoly o analýze vzorků vod odebraných v průběhu šetření. Uzavřela, že v jímkách dochází k akumulaci odpadních vod vznikajících v objektu KODUS. Zadržené odpadní vody v zachytném prostoru nad jímkou A, zadržené odpadní vody v jímce B (příležitostně i v jímce C) prosakují do okolního terénu a postupně až do podzemních vod. Analýzou vzorku podzemních vod odebraných z nedaleké studny bylo zjištěno významné ovlivnění kvality podzemních vod. Kontrolovaná osoba (žalobkyně) nedisponovala povolením k vypouštění odpadních vod.
13. Příkazem ze dne 27. 5. 2022, č. j. ČIŽP/49/2022/4475 Česká inspekce životního prostředí uložila žalobkyni za shora uvedený přestupek pokutu ve výši 200 000 Kč. Proti příkazu podala žalobkyně odpor, v němž požádala o nařízení ústního jednání.
14. Usnesením ze dne 10. 6. 2022, č. j. ČIŽP/49/2022/4923 Česká inspekce životního prostředí návrh na nařízení ústního jednání zamítla s odůvodněním, že žalobkyně měla v rámci kontrolní činnosti ČIŽP dostatečný prostor k uplatnění svých práv, a to podáním námitek ke kontrolnímu zjištění v protokolu o kontrole. Ty nepodala, nepředložila žádné nové skutečnosti a nekonkretizovala, v čem spatřuje nezbytnost nařízení ústního jednání k uplatnění svých práv. Žalobkyně se proti usnesení odvolala s tím, že nebylo postaveno na jisto, kdo a jak vodu znečistil, navrhla výslech svého jednatele, Mgr. J. A., S. Č. a osob, které se za správní orgán zúčastnily inspekčního šetření, za účelem objasnění, za jakých okolností byly vzorky odebírány a jak bylo prověřeno, že zdrojem znečištění jsou zemní

jímky. Ministerstvo životního prostředí rozhodnutím ze dne 21. 9. 2022, č. j. MZP/2022/580/1267 napadené rozhodnutí potvrdilo a odvolání zamítlo.

15. Přípisem ze dne 10. 6. 2022 Česká inspekce životního prostředí poučila žalobkyni ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, tj. o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí ve věci samé.
16. Rozhodnutím České inspekce životního prostředí ze dne 11. 7. 2022, č. j. ČIŽP/49/2022/5777, byla žalobkyně shledána vinnou ze spáchání přestupku podle § 125a odst. 1 písm. b) vodního zákona, a byla jí uložena pokuta ve výši 200 000 Kč. Inspekce uvedla, že s ohledem na výsledek provedené kontroly, resp. přestupkového řízení je prokázáno, že žalobkyně v rozhodnou dobu vypouštěla odpadní vody vznikající v objektu KODUS přes půdní vrstvy do vod podzemních bez povolení příslušného vodoprávního úřadu (povolením ani disponovat nemůže). Vzala v potaz, že žalobkyně spáchala přestupek opakovaně, čímž se sazba pokuty zvyšuje na dvojnásobek. S odkazem na žalobkynino opakované jednání a vykopání nové jímky od roku 2021, kdy docházelo k přetékání původní jímky, za což žalobkyni byla uložena pokuta, tedy na opakování protiprávního jednání a jeho vyšší intenzitu, posoudila závažnost přestupku. Při stanovení výše pokuty dále přihlédla k povaze vod jako odpadních. Žalobkyně se odvolala.
17. Napadeným rozhodnutím žalovaný prvostupňové rozhodnutí potvrdil a odvolání zamítl. V odůvodnění uvedl, že nařízení ústního jednání za účelem navržených svědků je nadbytečné, jejich svědectví nemůže objasnit okolnosti odběru vzorku odpadních a podzemních vod, resp. pokud jde o osoby kontrolující, ty vyhotovily záznam o úkonem, který obsahuje dostatečný popis stavu věci. K námitce žalobkyně uvedl, že skutečnost, že odpadní vody akumulované v jímce A, vně jímky A dále v jímce B nepřetekly přes hliněné hrázky, není pro projednávanou věc podstatná. Ztotožnil se s prvostupňovým správním orgánem, pokud vypouštění odpadních vod nedával do souvislosti s kontaminací podzemních vod ve studni, a to ani při určení druhu a výměru správního trestu.

5. Jednání před soudem

18. Ve věci se konalo ústní jednání v souladu s § 49 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).
19. Žalobkyně na jednání odkázala na svoji žalobní argumentaci. Správní orgány podle ní nesprávně zjistily skutkový stav, neboť neověřily, jak se odpadní voda do jímky dostala, a rozhodovaly pouze na základě provedené kontroly. Žalobkyně navrhovala doplnění dokazování, ale inspekce ani žalovaný odmítly nařídit ústní jednání. Přitom právě na jednání mohla žalobkyně navrhnout další důkazy k prokázání svých tvrzení.
20. Žalovaný též odkázal na svoji argumentaci. Uvedl, že ve věci nebylo třeba nařizovat jednání, a zdůraznil, že přestupkové jednání nesouvisí s průtokem vody do studny, ale týká se pouze vypouštění odpadních vod.

6. Posouzení věci soudem

21. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti. Vycházel ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
22. Žalobu podala včas osoba k tomu oprávněná.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

23. Žaloba není důvodná.
24. Soud vycházel z následující právní úpravy.
25. Podle § 8 odst. 1 písm. c) vodního zákona *povolení k nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami je třeba k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních.*
26. Podle § 125a odst. 1 písm. b) vodního zákona *právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že nakládá s povrchovými nebo podzemními vodami podle § 8 odst. 1 bez povolení k nakládání s vodami.*
27. Žalobkyně předně namítá, že správní orgány nedostatečně zjistily skutkový stav, neboť v protokolu o kontrole uvedená kontrolní zjištění nedokládají, že se dopustila vytýkaného jednání, a neprovedly dokazování žalobkyní navrženými důkazy.
28. Soud souhlasí se správními orgány, že v dané věci je rozhodný způsob nakládání s vodami, jímž se mimo jiné rozumí vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních. Z výše citovaného ustanovení i navazující judikatury jasně plyne, že k naplnění skutkové podstaty uvedeného správního deliktu postačí samotné zjištění, že podnikatel vypouští odpadní vody do vod povrchových nebo podzemních, a to bez předchozího povolení k této činnosti ve smyslu § 8 odst. 1 písm. c) vodního zákona (srov. např. rozsudek zdejšího soudu ze dne 22. 2. 2017, č. j. 11 A 83/2015-49, ve spojení s rozsudkem NSS ze dne 27. 7. 2017, č. j. 2 As 75/2017-27). Pokud jde o druhou podmínku, správní orgány při posouzení skutkové podstaty správního deliktu vycházely z toho, že žalobkyně nedisponuje příslušným povolením podle § 8 odst. 1 písm. c) vodního zákona. Opřely se přitom o řízení o ténže přestupku v roce 2021 a o skutečnost, že s ohledem na způsob vypouštění odpadních vod do vod podzemních nelze ani vydat povolení. Žalobkyně tuto skutečnost nerozporovala a příslušné povolení nepředložila.
29. Správní orgány naplnění skutkové podstaty správního deliktu, ve smyslu první podmínky, shledaly ve skutečnosti, že žalobkyně dne 14. 4. 2022 vypouštěla odpadní vody vznikající v objektu KODUS přes půdní vrstvy pozemku parc. č. 73/1, k. ú. Hlinka do vod podzemních, neboť dno laguny původní jímky A (v záchytném prostoru nad jímkou, uměle vytvořeného výkopovou zeminou) samotná vedlejší zemní jámka B, vykopaná v prostém terénu a propojená s jímkou A, umožňují průsak vod jako z povrchu terénu. Jámka A přitom byla jedinou nepropustnou jímkou určenou k akumulaci odpadních vod. Své zjištění správní orgány opřely o protokol o kontrole, výsledky inspekčního šetření dne 14. 4. 2022 s fotografiemi pořízenými v době šetření. Již samotná skutečnost, že odpadní vody vznikající v objektu KODUS, využívaného jako ubytovací zařízení, byly vypouštěny taktéž mimo jámku A do propustného terénu, a to bez odpovídajícího povolení, postačuje k závěru o porušení vodního zákona a naplnění skutkové podstaty daného správního deliktu. Žalobkyně nenabídla jedinou argumentaci či důkazní prostředek, kterým by tento závěr správního orgánu vyvrátila nebo zpochybnila.
30. V tomto směru je nedůvodná žalobkynina námitka, že správní orgány nemohly ke svým závěrům o jejím protiprávním jednání dospět toliko na základě protokolu o kontrole.
31. V souladu s § 81 zákona č. 250/2016 Sb. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon č. 250/2016 Sb.“), platí, že *v řízení navazujícím na výkon kontroly mohou být skutečnosti zjištěné při kontrole jediným podkladem rozhodnutí o přestupku.* Správní řád ve znění účinném od 1. 7. 2017 v § 51 odst. 4 výslovně počítá s tím, že v případech, kdy bude

řízení navazovat na výkon kontroly, není třeba protokolem již provádět dokazování. Existence protokolu o kontrole však správní orgán nezavazuje povinnosti zjistit v souladu se zásadou materiální pravdy stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (srov. rozsudek NSS ze dne 15. 8. 2018, č. j. 6 As 196/2018-30).

32. Z uvedeného je zřejmé, že pokud vše potřebné pro rozhodnutí o vině i o trestu vyplývá z kontrolního protokolu, není nutné provádět další dokazování, ale postačí vyjít právě ze zjištění zachycených v protokolu (srov. rozsudek zdejšího soudu ze dne 21. 8. 2023, č. j. 5 A 50/2020-72).
33. V projednávaném případě žalobkyně kontrolní zjištění správního orgánu nezpochybnila tím, že by uvedla konkrétní důvody, pro které by považovala zjištění, že v okolí jímky A dochází k akumulaci odpadních vod a že jímka B je „prostou jámou v zemi“, umožňující průsak do okolního terénu. Svoji argumentaci směřovala v průběhu řízení primárně na nejasný původ znečištění vody ve studni, které s přestupkem, jenž je jí v tomto řízení kladen za vinu, není dáván do souvislosti. S žalobkyninou námitkou ohledně přetékaní odpadní vody z jímek se správní orgány vypořádaly tak, že pro daný skutek není relevantní, nadto inspekce v protokolu o kontrole popisuje, že v době šetření nebyl upozorován přetok odpadních vod přes hliněné hrázky. Zjištění zachycená v kontrolním protokolu byla podepřena fotodokumentací pořízenou při inspekčním šetření a výsledky rozboru vzorku odpadní vody odebraného z jímky B. Ke vzniku pochybností o správnosti takto zjištěného stavu nezavdala příčinu ani žalobkyně. Lze tak konstatovat, že vzhledem na to, že na základě výše uvedených podkladů byl zjištěn stav věci, o němž nepanovaly důvodné pochybnosti, nebylo nezbytné provádět další dokazování. Závěry uvedené v odkazovaném rozsudku NSS ze dne 15. 8. 2018, č. j. 6 As 196/2018-30, se proto v dané věci neaplikují, neboť žalobkyně do řízení nevznesla žádné konkrétní tvrzení rozporující zjištěný skutkový stav; všechny její námitky byly řádně vypořádány.
34. Na základě výše uvedeného lze uzavřít, že závěr správních orgánů o spáchání správního deliktu dle § 125a odst. 1 písm. b) vodního zákona je správný a z předložených podkladů jej lze bez důvodných pochybností dovodit. Správní orgány se v řešeném případě nedopustily procesního pochybení při zjišťování skutkového stavu. Tato žalobní námitka je proto nedůvodná.
35. S otázkou zjišťování skutkového stavu souvisí i druhá žalobní námitka spočívající v nenařízení ústního jednání před správním orgánem, čímž měla být žalobkyně zkrácena na svých právech, neboť nemohly být provedeny jí navržené důkazy výsledkem svědků.
36. Zákon č. 250/2016 Sb. ve svém současném znění v § 80 uvádí, že správní orgán *může nařídit* ústní jednání. Vedení ústního jednání je tak obecně fakultativní. Přímo v § 80 jsou však stanoveny případy, kdy tato fakultativnost ustupuje obligatornosti a ústní jednání musí být nařízeno. Podle § 80 odst. 2 tohoto zákona správní orgán nařídí ústní jednání, navrhne-li to obviněný a současně je to nezbytné k uplatnění jeho práv. V tomto případě se dává obviněnému z přestupku možnost o nařízení ústního jednání požádat. Uplatní se zde ovšem správní uvážení správního orgánu, který musí posoudit, jestli je toto ústní jednání nezbytné k uplatnění práv obviněného. Správní orgán proto musí zvažovat, jaké důkazní prostředky bude třeba provést, tedy zda bude možné vycházet pouze z předložených listin, podkladů od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, resp. skutečností známých správnímu orgánu ze své úřední činnosti, které by bylo možné posoudit bez nařízení ústního jednání, nebo bude třeba provádět výslech svědků či

obviněného v rámci nařízeného ústního jednání (srov. Jemelka, L., Vetešník, P.: *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, marg. č. 2-3, rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2023, č. j. 10 A 94/2022-108).

37. Soud ze správního spisu seznal, že se žalobkyně domáhala nařízení ústního jednání. Nejprve se jednalo o žádost prostou jakéhokoliv odůvodnění (odpor proti příkazu), posléze, v odvolacím řízení proti zamítnutí její žádosti prvostupňovým správním orgánem, žalobkyně vyjevila, že pokládá za potřebné provést dokazování výsledkem svědků za účelem objasnění skutkového stavu věci. Česká inspekce životního prostředí, dle rozhodnutí ze dne 7. 6. 2022 a ze 11. 7. 2022, důvody pro nařízení ústního jednání neshledala. Její zamítavé stanovisko bylo potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 21. 9. 2022 a taktéž napadeným rozhodnutím. Soud se ztotožňuje s tím, že za předpokladu, že správní orgány nepřistoupily k výsledku svědků, nebylo skutečně nařízení ústního jednání potřeba k uplatnění žalobkyniných práv.
38. K tomu možno poznamenat, že v každém řízení je nezbytné, aby účastník, pokud navrhuje provedení důkazů, správnímu orgánu zcela konkrétně sdělil, k prokázání kterých tvrzení uvedené důkazy navrhuje. Jen tak lze totiž rozhodnout o tom, zda je nezbytné navržené důkazy provést a posoudit, zda jde o důkazy k tvrzením, které jsou pro tu kterou věc důležité. Žalobkyně navrhovala svědky, aniž by současně tvrdila, co má být jejich výpovědi konkrétně prokázáno. Správní orgány se dostatečně vypořádaly s každým jednotlivým navrhovaným důkazem. Uvedly, že jednatel žalobkyně (který nadto ze své pozice jednatele nemůže vypovídat jako svědek) a S. Č. nebyli dle záznamu o úkonech předcházejících kontrole ze dne 14. 4. 2022 přítomni odběru vzorků (jejich přítomnost ani žalobkyně netvrdila), a nemohli tedy objasnit okolnosti odběru vzorků vody. Neshledaly důvodným ani návrh na výsledk kontrolujících osob. Skutkový stav věci měly za dostatečně zjištěný z listinných podkladů tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti. Pokud jde o zdroj znečištění vody ve studni a míru ovlivnění kvality podzemních vod splaškovými vodami, nutno přitakat závěrům správních orgánů, že toto nebylo předmětem přezkoumávaného řízení o přestupku. Soud tak shrnuje, že navržený výsledek svědků vskutku nebyl potřebný, neboť nemohl objasnit skutečnosti rozhodné pro posouzení věci.
39. Žalobkyni nebylo upřeno právo i v rámci písemné formy činit jakákoliv podání a vyjadřovat se ke zjištěním inspekce. Nelze tedy dospět k závěru, že byla nekonáním jednání zkrácena na svých právech. Ani v žalobě neuvádí, co by se bylo změnilo, kdyby ústní jednání nařízeno bylo nebo jakou by mělo ústní jednání přidanou hodnotu oproti právu žalobkyně činit písemná podání. Svůj nesouhlas se zjištěným skutkovým stavem ponechává v obecné rovině. Jakkoliv tedy lze souhlasit s obecnou tezí, že správní orgány jsou povinny samy vyhledávat a opatřovat si důkazy a podklady pro svoje rozhodnutí, nelze z této teze současně dovodit, že i v případě, kdy správní orgány nemají žádné důvodné pochybnosti o skutkových zjištěních a o jejich právním posouzení, jsou přesto povinny pokračovat v pořizování dalších důkazů a podkladových dokumentů v závislosti na vůli přestupce. Přestupkové řízení je založeno na uvážení správního orgánu ohledně rozhodnutí, jaké důkazy provést a jaké nikoliv (srov. rozsudek NSS ze dne 3. 5. 2007, č. j. 2 As 93/2006-84, a rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 30. 6. 2022, č. j. 32 A 70/2019-53).
40. Soud uzavírá, že zde nebyl důvod pro nařízení ústního jednání, resp. nebylo zjištěno (a žalobkyni ani důvodně tvrzeno či doloženo), že nařízení ústního jednání by bylo nezbytné

k ochraně jejich práv. Ani druhá žalobní námitka proto není důvodná, právo žalobkyně na spravedlivý proces nebylo porušeno.

41. Ve vztahu k výši uložené pokuty žalobkyně namítala její nepřiměřenost, moderaci však nepožadovala. Důvody, proč považuje pokutu za nepřiměřenou, nijak nerozvedla.
42. Uložená pokuta je v dolní polovině sazby. Uložení v zákonném rozmezí sazby je otázkou správního uvážení orgánu, který pokutu ukládá. Soud může do jeho úvahy zasáhnout pouze v omezených případech, a to zejména, pokud by uložená pokuta byla pro žalobkyni likvidační.
43. Za likvidační je třeba považovat jen: „sankci, která je nepřiměřená osobním a majetkovým poměrům pachatele deliktu do té míry, že je způsobilá mu sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží“ (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS z 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008-133, č. 2092/2010 Sb. NSS, bod 27). O takto drakonickou pokutu se v posuzované věci rozhodně nejedná. Žalobkyně v řízení nijak nedokládala své majetkové poměry. Je to přitom její povinností, pokud chce tvrdit, že je pro ni pokuta likvidační (srov. rozsudek NSS z 6. 2. 2019, č. j. 9 As 316/2107-43, bod 51).

7. Závěr a náklady řízení

44. Soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji zamítl postupem dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
45. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný byl ve věci plně úspěšný, a měl by proto právo na náhradu nákladů řízení. Žádné náklady řízení nad rámec běžného výkonu úřední činnosti mu však nevznikly, proto mu soud jejich náhradu nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 5. března 2024

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje X.